

# Důchodový fond pro vysloužilé politiky z EU je na pokraji bankrotu, bruselští papaláši si chtějí chybějící peníze vybrat od občanů

- CZ24 News | 5. května 2023

**EU: Všichni bruselští úředníci - včetně europoslanců a eurokomisařů - mají i po ukončení svého mandátu nárok na velmi štědrý důchod. Jeho výše se odvíjí podle toho, na jakém postu daný politik působil a jak dlouho svoji funkci zastával.**

Velmi dobře na tom tak bude například Jourová, která vydržela škodit na postu eurokomisařky dlouhé dvě volební období - tedy 10 let. Její důchod bude ve výši, která několikanásobně předčí průměrný plat u nás.

V současné době [náklady](#) na důchody pro pohlaváry z EU nyní činí zhruba 2,4 miliardy eur ročně.

V roce 2014 se vydalo na důchody 1,4851 miliardy eur. Do roku 2022 se tato částka zvýšila o téměř jednu miliardu eur na 2,3981 miliardy eur. Z toho jen v období 2021 až 2022 přibylo neuvěřitelných 225 milionů eur.

Jak zpráva uvádí, celkové důchodové závazky současných (tedy těch, které důchod teprve čeká) nebo penzionovaných úředníků EU činily na konci roku 2021 celkem 126 miliard EUR. A náklady nadále rostou.

Rostoucí náklady na jedné straně souvisejí s prudkým nárůstem počtu zaměstnanců - ten vzrostl o 12,9% - a na druhé straně se zvyšováním platů úředníků (a tím i důchodů) vlivem inflace.

Nejnižší úředníci EU pobírají průměrný důchod 2018 eur měsíčně, ti nejvyšší, tedy eurokomisaři, pak 12 869 eur (zhruba 300 tisíc Kč) měsíčně. Většina má pak nárok i na důchody ve svých domovských zemích.

Mimo pevně stanovených důchodů však někteří europoslanci pobírají z EU i jakýsi „druhý“ důchod, ze kterého čerpají ti, kdo se přihlásili do důchodového fondu EU.

Penzijní fond pro poslance Evropského parlamentu je však nyní [na pokraji](#) bankrotu v přepočtu jde o asi 8,5 miliardy Kč deficitu.

Otázkou nyní je, zda by měly být zmrazeny dodatečné důchody poslanců Evropského parlamentu, nebo zda by daňoví poplatníci měli být nuceni nést veškeré náklady.

V roce 1990 bylo přijato rozhodnutí vytvořit celoevropský penzijní fond s velmi příznivými podmínkami, aby všichni úředníci i poslanci a eurokomisaři dostávali co nejvíce.

Fond byl však špatně řízen a v kombinaci s velkorysími podmínkami to znamená, že dlouhodobě hospodaří s velkými schodky. Nyní jsou v červených číslech - v přepočtu to činí něco přes 8 miliard Kč - a tak je fond v plném bankrotu.

Až bankrot vstoupí v platnost, což bude podle všeho někdy v roce 2025, odhaduje se, že se deficit zvýší o další půl miliardy.

Poslanci, kteří se připojili k fondu, si mohli platit nižší částku měsíčně pouze po dobu několika let – minimálně však dva roky – a poté by měli dostávat navíc v přepočtu asi 180 000 Kč měsíčně k důchodu – a to po zbytek svého života.

Tato částka by se připočítávala k pravidelnému důchodu ve výši 200 000 Kč měsíčně, tj. každý europoslanec, který si alespoň dva roky přispíval do uvedeného penzijního fondu EU, by do konce života pobíral celkem 380 000 Kč měsíčně.

Celkově to mělo za následek, že poslanec Evropského parlamentu, který odchází do důchodu, pobírá v důchodu výrazně více, než byl jeho plat v době, kdy byl v aktivní politice.

A to nepočítám důchody či různé prebendy, které odstávají na národní úrovni.

A poslanci ani nemuseli platit příspěvek do fondu z vlastní kapsy. Bylo jim umožněno, aby si ho financovali z velkých částek kapesného na výdaje, které poslanci dostávají navíc ke svému platu – jde samozřejmě o peníze, které pocházejí od daňových poplatníků.

Nyní vznikl spor o to, kdo by měl nést hlavní nápor – zda již tak zámožní poslanci Evropského parlamentu, kteří se připojili k fondu nebo obyčejní občané EU, kteří se potýkají s vysokou inflací, vysokými cenami elektřiny a paliv a obecně výrazně horšími důchodovými podmínkami.

V prvním případě by přibližně 900 poslanců Evropského parlamentu, kteří se do fondu přihlásili, přišlo o třešničku na dortu ke svému starobnímu důchodu. Ne každý to chce. Proto byl předložen návrh, aby byl schodek fondu přenesen na občany zemí EU, kteří jim jejich důchody i platy beztak sponzorují.

Každá země by pak byla nucena vyplatit poměrnou část – podle všeho by to bylo za ČR asi 250 milionů Kč.

Tato otázka je citlivá, protože přesně za rok se mají konat volby do Evropského parlamentu. Mnozí se obávají, že postoj poslanců k této otázce může ovlivnit výsledek voleb.

Aby se zabránilo tomu, že voliči v příštích volbách do Evropského parlamentu vyloučí poslance, kteří mají z fondu prospěch, a nyní budou hlasovat pro přenesení odpovědnosti na daňové poplatníky, rozhodl se EP odmítnout zveřejnit, kdo je ve fondu.

V Lucembursku však existuje rejstřík, kde je fond registrován. V něm je uvedena [většina jmen](#). Najdete tam i česká jména, ale jde o europoslance, kteří byli v EU záhy po našem vstupu – tedy před delší dobou.

Také v případě některých známých zahraničních politiků jde o jména, která již nějakou dobu v EP nefigurují. Je tedy možné, že je seznam neúplný – bez uvedení v EP aktivních politiků.

Dne 17. dubna se v předsednictvu Evropského parlamentu konalo předběžné kolo diskusí o bankrotu tohoto fondu a o tom, kdo by měl nést důsledky bankrotu – zda europoslanci nebo občané.

Žádné rozhodnutí zatím nebylo přijato. Není jasné, kdy bude tato otázka znovu vznesena na plénu EU.

Vzhledem k tomu, že má být hlasování tajné, nebude jednoduché zjistit, jak kdo hlasoval. Nicméně přinejmenším se dozvíme jak hlasování dopadlo, o čemž vás samozřejmě budu informovat...

[ZDROJ](#)

Zpracoval: Slovanka/Necenzurovaná Pravda